

лицата София. Той доведе съ себе си трима млади германци: баронъ Ридезелъ — съветникъ и разпоредникъ въ двореца, баронъ Корвинъ — адютантъ и господинъ Менгесъ — секретаръ. Ала нито князътъ, нито неговитѣ нѣмски придружници знаеха дума български. Ето защо, князътъ по-рано бѣ взелъ при себе си, като вторъ секретаръ и преводачъ, българина д-ръ *Константинъ Стоиловъ*, родомъ отъ Пловдивъ, свършилъ правото въ Германия. Стоиловъ знаеше турски, гръцки, английски, нѣмски, френски и малко руски езикъ. Той бѣ човѣкъ даровитъ, образованъ, честенъ българинъ и твърде сладкодуменъ.

Князь Александъръ още въ Търново се бѣ запозналъ съ българскитѣ първенци: историкътъ *Маринъ Дриновъ*, владичитѣ *Антимъ I*, *Климентъ Търновски*, *Симеонъ Варно-Преславски*, политика *Петко Каравеловъ*, поета *Петко Рачовъ Славейковъ*, младежа адвокатъ и бившъ бунтовникъ *Стефанъ Стамболовъ* и други.

Князътъ назначи министри, постави съдии, управители, началници, бирници, учители и всѣкакви други чиновници. Той нареди да се избере и свика първо Обикновено народно събрание. Така работата тръгна.

Между хората, които дойдоха да поздравятъ княза съ добре дошелъ, се явиха управителятъ — рускиятъ генералъ *Алабинъ* и кметътъ на София. Отъ кмета князь Александъръ се научи, кои сж най-хубавитѣ мѣста въвъ и около града и какво трѣбва да се направи, че кривитѣ улици да се оправятъ, баритѣ и калъта да се изчистятъ, пжтищата да се постелятъ съ камъне и чакълъ.

Князь Александъръ много обичаше да язде на конь и да обикаля селата: Бояна, Княжево, Горна Баня и др. Всѣкога го придружаваха конни войници съ офицеръ. На чело на конвойцитѣ припикаше винаги едно младо и хубаво руско офицерче, което разиграваше много изкустно своя конь.